

при нέго, и мѣ писа това посланїе (письмо).
Лѣзъ та заминѣвамъ на имѣнїе и слава, но
ты си по горенъ ѿт мене съ твоѧ-та мѣ-
дрость и оученїе, заради това ти сѧ молѧ,
да дойдишь при мене, и да ма имашь за
оученика, и тай ты ѿтъ бѣдишь очитель и на
сички-гѣ ѿтъ сѧ подъ моя-та власть.

Совѣсть-та є съдникъ человѣкъ.

Івїка стїхотворца оуловиха влакви (хайдути), и като шаха да го заколатъ, той
не имаше никого да мѣ помогни, но видѣ
жерави чи минѣвака и имъ сѧ помоли, да
ѡткарнатъ на влаквы-тѣ. Подиръ некоје дене
тіи ѿтидоха въ град-атъ ѿт дѣто бѣше и
Івїка: и като сѧ разходжаха изъ хора-та ви-
дѣха чи минѣватъ жерави, и рекоха поме-
ждѣ си: ето Івїкови-тѣ ѿтметители. Чѣхъ
тади рѣчъ хора-та ѿтъ бѣха тамъ близъ
и ги попытага, ѿтъ помѣнѣвать Івїка; и
тіи тѣтаки сѧ оуплашиха, променїха ли-
це-то си и не зналъ ѿтъ да рекатъ. Хора-та
сѧ почвалиха за това и наченаха да ги испы-
тываютъ, и наѣ сѣтнѣ познаха чи ти вѣха
ѹбѣ-